

21-11-2016 ఉదయము మురళి జంతాంత “బాపీడాదా” మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - సాంగత్య దోషము చాలా నష్టపరుస్తుంది కనుక సాంగత్య దోషము నీండి తమను తాము చాలా చాలా కాపాక్సుకుంటూ ఉండతండి. ఇది చాలా చెడ్డపి.”

ప్రశ్న:- మూడు ప్రకారాల బాల్మయులు ఏవి? ఏ బాల్మయును ఎప్పుడూ మల్లివిశిందు?

సమా:- మొదటి రకము బాల్మయు - లాకిక తల్లిదండ్రుల వద్ద జస్తించగానే లభిస్తుంది, రెండవ బాల్మయు - గురువు వద్ద శిష్టులుగా అయినపుడు జరుగుతుంది, మూడవ బాల్మయు - లాకిక తల్లిదండ్రులను వచిలి అలాకిక తల్లిదండ్రులకు చెందినవాలిగా అయినపుడు లభిస్తుంది. అలాకిక బాల్మయు అనగా ఈశ్వరుసిచే దత్తత తీసుకోబడిన పిల్లలు. ఈశ్వరుసి పిల్లలుగా అవ్వడమనగా మరజీవగా అయివాయారు. ఈ అలాకిక బాల్మయును ఎప్పుడూ మల్లివిశిందు. ఒకవేళ మల్లివిశే చాలా ఏడ్డవలసి వస్తుంది. ఏడ్డడమనగా మాయతో దెబ్బలు తినడం.

పాట:- బాల్మయు రోజులను ముఖ్యపోండి,.....(బచవన్ కే బిన్ బులా న దేనా,.....)

జంతాంత. మధురాతి మధురమైన పిల్లలు పాట అర్థమును తెలుసుకున్నారు. బాల్మయు మూడు ప్రకారాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి లాకిక బాల్మయు, రెండవది నివృత్తి మార్గానికి చెందిన బాల్మయు. వారు కూడా ఇల్లు-వాకిలి వచిలి జీవించి ఉండి కూడా మరణించి గురువుకు చెందిన వాలిగా లేక సన్మాసులకు చెందినవాలిగా అవుతారు. వారు ఆ శిష్టులకు తండ్రి కారు. వారు గురువుకు చెందినవాలిగా అవుతారు, వాలతో పాటు ఉంటారు. వారు కూడా జీవించి ఉండే మరణించి గురువుకు చెందినవాలిగా అవుతారు, అడవులకు వెళ్లివిశితారు. మూడవది - ఇది మీ అద్భుతమైన మరజీవ జిస్తు. ఒక తల్లిదండ్రులను వచిలి మరో తల్లిదండ్రుల వాలిగా అవుతారు. వీరు ఆత్మిక తల్లిదండ్రులు. ఇది మీ మరజీవా జిస్తు. ఈశ్వరీయ ఒడిలో ఇది మీ ఆత్మిక జిస్తు. ఇప్పుడు మీతో ఆత్మిక తండ్రి మాట్లాడుతున్నారు. వారంతా శాలిలక తండ్రులు, వీరు ఆత్మిక తండ్రి. కనుకనే తండ్రివాలిగా తయారై, మరజీవగా అయ్యి ఎప్పుడూ మల్లివిశిందు అని గాయనముంది. శివబాబా సర్వ శ్రేష్ఠుడైన భగవంతుడు. ఎప్పుడైనా ఎవరైనా గీత మొదలైనవాటి గులంచి వాటిస్తే మొట్ట మొదట శ్రేష్ఠు శ్రేష్ఠమైన భగవంతుడు ఎవరు? అని వాలసి అడగండి. బ్రహ్మ దేవతాయ నమః, విష్ణు దేవతాయ నమః అని అంటారు. తర్వాత శివపరమాత్మాయ నమః,..... అని అంటారు. వారు సర్వ ధర్మాల వాలకి తండ్రి. ఆ ఉన్నతిన్నతులైన తండ్రి ఒక్కరే అనే విషయాన్ని మొట్టమొదట అర్థం చేయించాలి. బ్రహ్మ-విష్ణువులను ఎవరూ గాడిధాదర్ అని అనరు. గాడిధాదర్ ఒక్కరే, వారు నిరాకారులు. వాలసి రచయిత(క్రియేటర్) అని, పతితపావనులని కూడా అంటారని మొదట పక్క చేయించండి. తండ్రి నుండి తప్పక వారసత్వము లభిస్తుంది. అనంతమైన తండ్రి నుండి వారసత్వము ఎవలకి లభించిందని ఆలోచించండి. తండ్రి నూతన ప్రపంచాన్ని రచించువారు. వాల వేరు శివుడు. శివ పరమాత్మాయ నమః అని అంటారు. వాల జయింతిని కూడా ఆచరిస్తారు. వారే పతితపావనులు, రచయిత, జ్ఞాన సాగరులు అని మహిమ చేస్తారు. అందువలన సర్వవ్యాపి అనే మాట ఎగిలవిశితుంది. వాల మహిమ వాల క్రతువాన్ని బట్టి ఉంటుంది. గతంలో ఎవరైతే క్రతువాన్ని చేసి వెళ్లాలో వాల మహిమ గాయనం చేయబడుతుంది. తండ్రి సర్వ శ్రేష్ఠమైనవారు. వాలసి విముక్తిదాత(లిబరేటర్) అని కూడా అంటారు.

దయా హృదయులు, దూఖపర్త-సుఖపర్త అని కూడా అంటారు, మార్గదర్శకుడని కూడా అంటారు. విదైనా తొత్త స్థానాలకు వెళ్లినప్పుడు గైడ్సు(మార్గదర్శకుని) జతలో తీసుకెళ్తారు. విదేశాల నుండి ఎవరైనా వస్తే వాలికి ఇక్కడ అంతా చూపించేందుకు గైడ్సు ఇంటారు. తీర్థయాత్రలకు తీసుకెళ్లే పండాలు కూడా ఉంటారు. అలాగే తండ్రిని గైడ్ అని అంటున్నారంటే వారు తప్పక మార్గాన్ని చూపించి ఉంటారు. సర్వవ్యాపి అన్నందున ఇవన్నీ సమాప్తమైపోతాయి. సర్వుల తండ్రి ఒక్కరేనని మొదట అర్థం చేయించండి. సర్వ శాస్త్రమయి శిరోమణి గీత. దానిని భగవంతుడే గానము చేశారు. టీసిని సిరూపించినట్టితే దాని నుండి వెలువడిన మిగిలిన అన్ని గ్రంథాలు, శాస్త్రాలు అనశ్శమని సిరూపించబడ్డాయి. మొట్టమొదట సత్కమైన గీతా సిరాస్తి వినిపించాలి. శివభగవానువాచ, ఇప్పుడు శివబాబాగాల చలతలు ఏముంటాయి ? నేను ఈ శలీరాస్తి ఆధారంగా తీసుకొని మీకు పతితుల నుండి పావనంగా తయారయ్యే దాలని తెలియజేస్తానని మాత్రమే అంటారు. నేను తేవలం పిల్లలకు రాజయోగం నేర్చించేందుకు వస్తాను, ఇందులో చలతలు ఏమి చేస్తాయి? ఇతను వ్యధుడు. నేను వచ్చి తేవలం పిల్లలను చదివిస్తాను. పతితులను పావనంగా చేసేందుకు రాజయోగాస్తి నేర్చిస్తారు. మీరు సత్కయుగములోకి వెళ్ల రాజ్యము చేస్తారు. మీకు వారసత్వము లభిస్తుంది. మిగిలిన ఆత్మలస్తి ముక్కిధామమైన సిరాకార ప్రపంచములో ఉంటాయి. ఇది చాలా సహజమైన విషయము. భారతదేశంలో దేవీ దేవతల రాజ్యముండేటి, ఒకే ధర్మముండేటి. ఇప్పుడు కలియుగంలో ఎంతమంచి మనుషులున్నారు! అక్కడ చాలా కొట్టిమందే ఉంటారు. పరమపిత పరమాత్మ వికథర్థ స్థాపన, అనేక ధర్మాల వినాశనము చేసేందుకు వస్తారు. మిగిలినవారంతా శాంతిధావములోకి వెళ్లిపోతారు. అక్కడ అపవిత్ర ఆత్మలేవ్వరూ ఉండలేరు. వాలి వేరే పతితపావనులు, సర్వుల సద్గుత్తిదాత. ఇది పాత ప్రపంచము, ఇనుప యుగము. సత్కయుగమును బంగారు యుగమని అంటారు. ఎవరైతే దేవతల పూజారులుగా ఉంటారో వారు అన్ని సులభంగా అర్థం చేసుకుంటారు. పూజ్యాలుగా ఉన్నవారే పూజారులుగా అవుతారు. కావున మొదట తండ్రి పరిచయమునివ్వాలి. మనము వాలి పిల్లలము. టీసిని మల్చివిరాదు. మల్చివితే విడ్డవలసి వస్తుంది. ఎంతో కొంత మాయ దెబ్బలు తగులుతాయి. ఆత్మభిమానులుగా అవ్వాలి. ఆత్మలమైన మనము తిలిగి తండ్రి వద్దకు వెళ్లాలి. ఇంతమంచి మనుషులు చసిపాశే ఎవరు ఎవలి కొసం విడుస్తారు! భారతదేశంలో చాలా ఎక్కువగా విడుస్తారు. మొదట 12 సెలలు యా పఱ్సేన్, యా పఱ్సేన్(అయ్యా దేవుడా-అయ్యా భగవంతుడా) అని అంటారు. గుండెను బాదుకుంటూ ఉంటారు. ఇది మృత్యులోకములోని ఆచార వ్యవహరించు. ఇప్పుడు మీకు అమరలోకములోని ఆచార వ్యవహరించును నేర్చిస్తున్నారు. ఇప్పుడు మీకు పూర్తి పాత ప్రపంచము పై పైరాగ్యము వచ్చేసింది. తండ్రి చెప్పినారు - నన్నొక్కలనే ప్పుతి చేయండి. ఇవన్నీ సమాప్తము కానున్నది. ఇప్పుడు మనము తిలిగి వాపన్ వెళ్లినారు. నాటకము పూర్తి అవుతుంది. అందరూ నాటకములోని పాత్రధారులే. మరల ఎవలి పై మోహస్తు ఉంచుకుంటారు? వారు వెళ్ల వేరే పాత్ర చేయాల్సి ఉంటుంది. విడ్డవలసిన అవసరమేముంది. ప్రతి ఒక్కల పాత్ర సిర్డుయింపబడి ఉంటి. ఎలాగైతే తండ్రి జ్ఞాన సాగరులో, ఆనంద సాగరులో, ప్రేమ సాగరులో అలా తండ్రిని అనుసరించి అలా తయారవ్వాలి. సాగరము నుండి నదులు వెలువడుతాయి. అందరూ నంబరువారుగా ఉంటారు. కొందరు బాగా వల్పిస్తారు, చాలామంచిని తమ సమాసంగా చేస్తారు. గ్రుడ్మివాలికి ఉండతకర్గా అవుతారు. తండ్రికి చాలామంచి

సహాయోగులు కావాలి. తండ్రి చెప్పిన్నారు - మీరు ర్షాధైవాలికి ఉఁతకర్గా అవ్వండి. అందలకి మార్గాన్ని తెలియజేయండి. కేవలం ఒక్క బ్రాహ్మణిని మాత్రమే అంధులకు ఉఁతకర్గ అని అనరు. మీరందరూ అలా అవ్వాలి. మీకు జ్ఞాన మూడవ నేత్రము లభించింది. ఓణినే మూడవ నేత్రము లభించే కథ అని అంటారు. ఆత్మకు దివ్య నేత్రముంది. మనుషులు ఏమీ అర్థము చేసుకోరు. పూర్తి తుచ్ఛబుద్ధి గలవాలగా అయిపోయారు. తమ ధర్మాన్ని ఎవరు స్థాపించాలో భారతవాసులకు తెలియదు. తండ్రి జన్మ కూడా ఇక్కడే జరుగుతుంది. శివజయింతిని కూడా జరుపుకుంటారు. మరి వారు సర్వవ్యాపి ఎలా కాగలరు!!! తండ్రి మరియు రచనను గులంచి ప్రపంచములోని వారేవ్వలికి తెలియదు. బుఘులు-మునులు కూడా నేతి నేతి అని అంటూ పెళ్ళిపోయారు. పీరమాత్మను సర్వవ్యాపి అని చెప్పి చాలా పెద్ద తప్ప చేశారు. వారు సర్వుల తండ్రి, పతితపోవనులు, విముక్తిదాత అని బుజువు చేసి చెప్పండి. వారు మనలను పాత ప్రపంచము నుండి నూతన ప్రపంచములోకి తీసుకెళ్తారు. అక్కడ దుఃఖమనే మాటే ఉండదు. శాస్త్రాలలో ఏమేమో ప్రాసేశారు. అక్కడ లక్ష్మీ నారాయణులకు వికారాలు లేకుండా పిల్లలు జిథ్వాస్తారా అని కూడా అడుగుతారు. అరే! వాలిని సర్వ గుణ సంపన్నులు, 16 కళా సంపూర్ణులు, సంపూర్ణ సిల్వకారులని అంటారు. దాసిని సిల్వకాల(వైసీలెస్) ప్రపంచమని అంటారు. ఓణిని వికారి ప్రపంచమని అంటారు. మరి అక్కడ కూడా వికారాలుంటాయని ఎలా అంటారు? మొట్టమొదట ఎంతవరకు తండ్రిని అర్థం చేసుకోలో, అంతవరకు ఏమీ అర్థము చేసుకోలేరు. సర్వవ్యాపి అని చెప్పడం చాలా పెద్ద తప్ప. తండ్రిని తెలుసుకున్నప్పుడే ఆ పారపోటు నుండి బయటపడ్డారు. బాబూ, మీ నుండి రాజ్యభాగము తీసుకునేందుకు మేము మళ్ళీ మీ వాలగా అయ్యామని సిద్ధయము చేసుకోవాలి. శాస్త్రాలలో ఏమేమో ప్రాసేశారు. లక్ష్మీ నారాయణులను సత్యయుగములో చూపిస్తారు, కానీ వాలి బాల్క రూపమైన రాధా-కృష్ణులను ద్వాపర యుగములోకి తీసుకెళ్లారు. ఇప్పుడు కృష్ణుడు స్వర్గములోని రాతుమారుడు. తర్వాత కృష్ణుని రూపురేఖలు ప్రతి జన్మకు మాలపోతూ ఉంటాయి. ఒకేలాంచీ రూపురేఖలు ఇంకెప్పుడూ ఉండవు. కృష్ణుడు తిలగి అదే రూపురేఖలతో ద్వాపర యుగములో రాలేదు, ఇది అసంభవము.

మనము వాస్తవానికి అక్కడ మూలవతనములో సివసించేవారము, అది మన మధురమైన (స్నేహి స్నేల్నై పేషామ్) ఇల్లు. ఓణి కొరకు భక్తి చేస్తారు. మాకు శాంతి కావాలని అంటారు. ఆత్మకు పాతను అభినయించేందుకు కర్మేంద్రియాలు లభించాయి, మరి శాంతిగా ఎలా ఉండగలదు? శాంతి తీసుమే హరయోగాన్ని నేర్చుకుంటారు, గుహలలోకి పెళ్ళి కూర్చుంటారు. ఒక నెల ఎవరైనా గుహలో కూర్చుంటే అది వాలికి శాంతిధామము అయిపోతుందా? ఇప్పుడు మనము శాంతిధామానికి పెళ్ళి సుఖధామములోకి పాతను అభినయము చేసేందుకు మరలా వస్తామని పిల్లలకు తెలుసు. ఈ ప్రపంచములో సుఖంగా ఉండేవారు ఓణిని స్వర్గమని, దుఃఖములో ఉండేవారు నరకమని అంటారు. నూతన ప్రపంచాన్ని స్వర్గమని, పాత ప్రపంచాన్ని నరకమని అంటారని మీకు తెలుసు. భగవానువాచ - ఈ భక్తి, యజ్ఞాలు, తపాలు, దాన-పుణ్యాలు మొదలైనవి చేయడం ఇవస్తు భక్తిమార్గము. ఇందులో ఏ సారమూ లేదు. సత్య-త్రైతా యుగాలను బ్రాహ్మకు పగలని అంటారు. బ్రాహ్మ పగలు అంటే బ్రాహ్మణులైన మీకు కూడా పగలే తర్వాత మీ రాత్రి ప్రారంభమవుతుంది. మీరు మొట్టమొదట సత్యయుగములోకి వెళ్తారు తర్వాత మళ్ళీ మీరే చక్రములోకి వస్తారు. బ్రాహ్మణ, దేవత, క్షత్రియ, వైశ్య, శుద్ధులుగా మీరే

అవుతారు. మీరు శివభగవానువాద అని అంటారు, వారు కృష్ణభగవానువాద అని అంటారు. చాలా తేడా ఉంది. అతను(కృష్ణుడు) పూర్తి 84 జిత్తులు తీసుకుంటారు. అతనితో పాటు మొత్తం సూర్యవంశ సంప్రదాయము వారంతా పునర్జన్మలు తీసుకుంటూ తీసుకుంటూ ఇప్పుడు తిలగి అంత్యములో రాజ్య భాగాన్ని తీసుకుంటున్నారు. ఏ పిల్లలు అర్థము చేసుకుంటారో వాలికే ఆనందము కలుగుతుంది. తొత్త వాలికి అంత ఆనందము కలగదు. మీరు ఎవ్వలసీ నిందించరు. తండ్రి మీకు ఎంతో సహజంగా అర్థం చేయిన్నారు. ఇక్కడ మీరు బాబా సాంగత్యంలో కూర్చుని ఉన్నారు కనుక బాగా అర్థం చేసుకుంటారు. వెలుపలకు వెళ్లగానే అక్కడి సాంగత్యాలలో ఎటువంటి పరిస్థితి దీర్ఘడుతుందో తెలియదు. సాంగత్య దోషము చాలా చెడ్డది. స్వద్ధములో ఇలాంటి విషయాలుండవు దాని హేరే స్వద్ధము, వైకుంఠము, సుఖధామము. శాస్త్రాలలో అక్కడ కూడా అసురులుండేవారసి ప్రాసేశారు. మనము విశ్వాసికి యజమానులుగా ఉండేవారమని, అక్కడ పూర్తి భూమి, ఆతాశాలలో ఏ విభజనలు ఉండవని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. ఇప్పుడు ఎన్నో విభజనలున్నాయి. తమ-తమ హద్దులను దీర్ఘరచుకుంటూ ఉంటారు. ప్రపంచములో ఎన్నో గొడవలు జరుగుతాయి. కనుక ఎవరైనా వచ్చినప్పుడు వాలికి మొట్టమొదట తండ్రి ఎవరో, భగవంతుడని ఎవలని అంటారో అర్థం చేయించండి. బ్రంష, విష్ణు, శంకరులు దేవతలు. భగవంతుడు ఒక్కరే ఉంటారు, 10 మంచి ఉండరు. కృష్ణుడు భగవంతుడు కాజాలడు. భగవంతుడు హింసను ఎలా నేల్చిన్నారు. భగవానువాద - కామము మహాశత్రువు. దాని పై విజయము పాందెందుకు ప్రతిజ్ఞ చేయండి. రాఖీ కట్టుకోండి. ఇది ఇప్పటి విషయమే. ఏది గడిచిపెశయిందో అది తిలగి భక్తిమార్గములో జరుగుతుంది. దీపావళి పండుగ రోజున మహాలక్ష్మిని పూజిన్నారు. లక్ష్మీనారాయణులు ఇరువురూ కలిసి ఉన్నారని ఎవ్వలికి తెలియదు. లక్ష్మికి ధనము ఎక్కడ నుండి లభిస్తుంది? సంపాదన చేసేవారు పురుషులే కదా. లక్ష్మి హేరు గాయనము చేయబడింది. మొదట లక్ష్మి తర్వాత నారాయణ. వారు మహాలక్ష్మిని వేరుగా భావిన్నారు. మహాలక్ష్మికి 4 భూజాలను చూపిన్నారు. రెండు స్త్రీలు, రెండు పురుషులు. కానీ వాలికి ఈ విషయాల గులంచి తెలియదు. మీరప్పుడు విశదముగా తెలుసుకున్నారు.

బాల్యపు రోజులను మల్లిపెటిండి,.....(బచ్చపన్ కే బిన్ భులా నా దేనా,.....) అనే పాటను విన్నారు కదా. బాబా, ఇప్పుడు మాకు స్వతి కలిగింది అని ఆత్మ అంటుంది. ఉదయము ఉదయమే లేచి తండ్రితో మాట్లాడాలి. అమృతవేళ తండ్రిని స్వతి చేయడం మంచిదే కదా. సాయంత్రాల సమయంలో పితాంతములో వెళ్ల కూర్చోండి. భలే పరస్పరములో స్త్రీ - పురుషులు కలిసినప్పుడు కూడా ఈ విషయాలను మాట్లాడుకోవచ్చు. శివబాబా బ్రంష తనువు ద్వారా ఏమి చెప్పిన్నారు! మనము పూజ్యులుగా ఉన్నప్పుడు తండ్రిని స్వతి చేసేవారము కాదు. పూజారులుగా అయినప్పుడు తండ్రిని స్వతి చేస్తారు. ఇటువంటి విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ ఉండాలి. ఈ మాటలు ఎవరైనా వింటే అస్త్రర్థపోవాలి. అర్థకల్పము మనము తామచితి పై కూర్చోవాలి, స్వద్ధములోకి వెళ్లాలి. ఇది పాత ప్రపంచము. భారతవాసులు ఇది స్వద్ధమని భావిన్నారు. అరే! స్వద్ధము సత్కయుగములో ఉంటుంది. స్వద్ధములో దేవీ దేవతల రాజ్యముండేటి. ఇక్కడ మాయాలి ఆడంబరం ఉంది. ఇప్పుడు తండ్రి చెప్పిన్నారు - సాంగత్య దోషములోకి వచ్చి మరణించకండి, లేకుంటే చాలా పశ్చాత్తాపండవలసి ఉంటుంది. పల్చు ఫలితాలు వెలువడినప్పుడు అందలకి తెలిసిపోతుంది. ఇంతకముండు పిల్లలు ధ్వనములోకి(ట్రాస్ట్ లోకి) వెళ్ల మీరు రాణిగా అవుతారు,

వీరు దాసీగా అవుతారు అని విసిపించేవారు. తర్వాత బాబా దీసిని బంద్ చేయించారు. చివర్లో మేము ఎంత సర్వీసు ఎంత చేశాము, ఎంతమంచిని తమ సమానముగా తయారు చేశాము అని తెలిగిపెణుంది. అవస్తి గుర్తుకొస్తాయి, నొళ్ళాత్మకరాలవుతాయి. నొళ్ళాత్మకరము చేయించుకుండా ధర్షురాజు శిక్షలనివ్వడు. నన్ను ఒక్కిలినే స్పృతి చేయిండి అని తండ్రి పిల్లలకు పదే పదే అర్థం చేయిస్తారు. బాబా వచ్చి మధురాతి మధురమైన వ్యక్తానికి అంటు కడుతున్నారు. ఆ ప్రభుత్వము మామూలు వ్యక్తాలకు అంటు కడ్డుంది, వనమమెలూత్వాన్ని జరువుతారు. ఇక్కడ నూతన ప్రపంచానికి అంటు కట్టబడ్డింది. కనుక ఇటువంటి తండ్రిని మల్లిపాణికండి. తండ్రి సేవలో నిమగ్నమైశిండి లేకుంటే చివర్లో చాలా పశ్చాత్తాపండాల్సి ఉంటుంది. ఇప్పుడు వారసత్వము తీసుకోకుంటే ఇది కల్ప-కల్పంతరాలకు లెత్కాచారమైవెనుంది. కనుకనే పూర్తి పురుషార్థము చేయాలి. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మక పిల్లలకు మాత - పిత, భావీదాదాల ప్రియస్సుతులు మరియు గుణమార్చింగ్

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:- ఆత్మక పిల్లలకు ఆత్మక తండ్రినమస్త.

1. ఎల్లార్థాలే తండ్రి జ్ఞానసాగరులు, ఆనందసాగరులు, ప్రేమ సాగరులుగా ఉన్నారో, అలా తండ్రి సమానంగా అవ్వాలి, అంతేకాక మీ సమానంగా తయారు చేసే సేవ చేయాలి. అందలకి జ్ఞాన మూడవ నేత్రమును ఇవ్వాలి.
2. పశ్చాత్తాపండవలసి వచ్చే ఏ సాంగత్యమూ చేయరాదు. సాంగత్య దీపము చాలా చెడ్డది. కనుక స్వయాన్ని కాపాడుకోవాలి. తండ్రి నుండి వారసత్వము తీసుకునేందుకు పూర్తి పురుషార్థము చేయాలి.

వరీదానము:- “కర్మలు చేస్తున్నా కర్మ బంధువాల నుండి ముక్తముగా ఉండే సహజ యోగీ, స్వతంత్ర యోగీ భవ”

ఎవరైతే మహావీర పిల్లలుగా ఉంటారో, వాలసి సాకార ప్రపంచములోని ఏ ఆకర్షణ కూడా తనవైపు ఆకల్పించలేదు. వారు స్వయాన్ని ఒక్క సెకండులో అతీతంగా, తండ్రికి ప్రియంగా చేసుకోగలరు. ఆదేశం లభిస్తానే శరీరానికి అతీతంగా, అశరీరులుగా, ఆత్మాభిమానులుగా, బంధనముక్కలై యోగయుక్త స్థితిని అనుభవము చేయువారే సహజయోగులు, స్వతంత్రయోగులు, సదా యోగులు, కర్మయోగులు మరియు శ్రేష్ఠ యోగులు. వారు ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు ఎంత సమయం కావాలంటే అంత సమయం వాలి సంకల్పాన్ని శ్ఫూర్సను ఒక్క ప్రాణేష్టరుడైన తండ్రి స్పృతిలో స్థితము చేసుకోగలరు.

స్తోగ్ని:- “ఏకరస స్థితి అను తేవ్వు ఆసనంపై విరాజమైనమై ఉండుటే తపస్సు అత్మల గుర్తు”